

דְּקוּדְשָׁא. וְתוּ רְזָא, דְּכַתִּיב, (משלי ל) תַּחַת שָׁלֹשׁ רַגְזָה אֶרֶץ וְגו'.

מקום לצד ההוא לגדל בעולם, צד הטמאה בצד הקדשה. ועוד סוד, שפתיב (משלי ל) תחת שלוש רגזה ארץ וגו'.

ומשום כף יוסף הצדיק, סוד הברית, סלק וסתם את מעינו בשנת הרעב, שלא להתערב עמה כלל ולתת לה מקום, ומי שפותח מעינו בזמן ההוא, עליו פתיב (הושע ה) בה' בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם וגו'. דהא אליו נקראים בנים זרים ודאי. בה' בגדו ודאי. ומשום כף אשרי חלקם של ישראל הקדושים שלא החליפו מקום קדוש במקום טמא.

ועל זה פתיב וליוסף ילד שני בנים בטרם תבא שנת הרעב, שהרי מהזמן ההוא ששלוטה שנת הרעב, סתם את מעינו וסלק את מקורו שלא לתת בנים לצד הטמאה ולא להחליף מקום של קדש במקום של טמאה. וצריך אדם לצפות לרבוננו כשיבא וישלט, כפתיב (ישעיה ח) וחקיתי לה' המסתיר פניו מבית יעקב וקניתי לו.

אשריהם הצדיקים שידעם את דרכי הקדוש ברוך הוא ושומרים את מצוות התורה ללכת בהם, שפתיב (הושע יד) כי ישירים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם. וכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום. [ר"א ל"ג וכתוב (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני (ה'). שהרי הקדוש ברוך הוא רצה לקדש את ישראל בכלל, ולא ירצה להם כלום בצד הטמאה] [בא ראה, כשהצד תהא שולט בעולם, לא צריך לאדם להתראות לפניו בשום, משום שיכול להזיק ונתנה לו רשות להשחית. ובא ראה מה כתוב בעקב, ויאמר יעקב לבניו למה תמרא, שלא רצה להראות לפניו].

ומשום זה הקדוש ברוך הוא הזהיר את ישראל להתקדש, שפתיב והייתם קדשים כי קדוש אני.

ובגין כף יוסף צדיקא, רזא דברית, סליק וסתים מבוועיה, בשנת הרעב. דלא לאתערבא בהדה כלל, ולמיהב לה דוכתא. ומאן דאפתח מבוועיה בההוא זמנא, עליה פתיב, (הושע ה) ביי בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם וגו'. דהא אלין אקרון בנים זרים ודאי. ביי בגדו ודאי. ובגין כף זכאה חולקהון דישראל קדישין, דלא אחלפו דוכתא קדישא, בדוכתא מסאבא.

ועל דא כתיב, וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב. דהא מההוא זמנא דשלטא שנת הרעב, אסתים מבוועיה וסליק מקוריה, דלא למיהב בגין לסטרא מסאבא, ולא לאחלפא דוכתא דקודשא, בדוכתא דמסאבא. ובעי בר נש לחפאה למאריה דקודשא, פד ייתי וישלוט, כדכתיב, (ישעיה ח) וחקיתי ליי המסתיר פניו מבית יעקב וקניתי לו.

זכאין אינון צדיקא, דידיעין אורחוי דקודשא בריך הוא, ונטרי פקודי דאורייתא למיהב בהו. דכתיב, (הושע יד) כי ישירים דרכי יי וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם. וכתיב, (דברים ה) ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום. (ד"א ל"ג וכתוב והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני (ו'). דהא, קדשא בריך הוא בעא לקדשא להו לישראל (דף רד ע"ב) ככלא ולא יתא לון בסטרא דמסאבא כלום) (תא חזי כד סטרא דא שלמא בעלמא לא אצמריד ליה לבר נש לאתחזאה בשוקא קמיה בגין דביביל לנזקא ואתייהוב ליה רשותא לחבלא. ותא חזי בעקב מה כתיב ויאמר יעקב לבניו למה תמרא, דלא בעי לאתחזאה קמיה).

ובגין דא, קדשא בריך הוא אזהר להו